

ad § 21.

Bestemmelsen i Paragraffens første Stykke om Renteberegning i Akkorden er indsat af praktiske Hensyn og stemmer med, hvad der sker ved Underhaandsakkorder.

I Lighed med, hvad den norske Akkord- og Konkurslov samt svensk Forordning af 21de Marts 1884 og engelsk Bankruptcy Act af 1883, schedule 2, art. 8 bestemmer, har Kommissionen ment at burde vedtage en Bestemmelse om, at Fordringer, hvor der er indrømmet en Rabat, uden Hensyn til de Betingelser, der ere knyttede til denne, i indtrædende Akkordtilfælde kun skulle anerkendes med Fradrag af Rabatten; dog har man ment, at en Rabat, som svarer til en aarlig Diskonto af 10 pCt., skal anerkendes, idet en saadan maa anses som en rimelig Rente og Delkredere for den indrømmede Kredit.

Vor nu gældende Konkurslov mangler en slig Bestemmelse, vel fordi man ved Lovens Udarbejdelse ikke kendte de høje betingede Rabatter.

Senere er det imidlertid i mange Brancher blevet Skik, at Priserne beregnes med Rabatter fra 10, 15, 20 til 70 pCt., og Kreditorerne gøre da i Akkordtilfælde Krav paa Dividende af deres Bruttotilgodehavende. Men et saadant Krav er i sig urimeligt og uretfærdigt; og da det derhos let vilde kunne bruges til ad denne Vej at skaffe en enkelt Kreditor særlig Begunstigelse paa de andre Kreditors Bekostning, har Kommissionen ment, at en Bestemmelse som den foreslaaede vil være af den største Betydning. Hvis Bestemmelsen skulde føre til, at den omtalte Rabatform ophørte, vilde den ogsaa have Betydning uden for Akkordtilfælde.

Med Paragraffens fjerde Stykke kan sammenholdes Konkurslovens § 131, andet Punktum.

ad § 22.

Ifølge Konkurslovens § 15 kan, under visse Betingelser, enhver, der skylder noget til et Konkursbo, deri afkorte, hvad han har at fordre i Boet, uden Hensyn til Fordringens eller Modfordringens Beskaffenhed. Kommissionen har fundet det nødvendigt at foreslaa en tilsvarende Regel i nærværende Udkast, fordi det ellers kunde ske, at en Kreditor, som tillige skylder noget til den akkordsøgende, vilde foretrække at lade denne erklære fallit for derigennem at skaffe sig den i Konkurstilfælde hjemlede udvidede Adgang til Modregning. Den Kendsgerning, som stifter

den i Udkastets § 22 hjemlede udvidede Modregningsret, maa efter Sagens Natur være Akkordens Vedtagelse i Forbindelse med dens Stadfæstelse. Dette er ogsaa sagt i § 22, første Stykke, med Ordene: „dersom denne opnaar Akkord“. Da den særlige Ret til Modregning altsaa ikke eksisterer under selve Akkordforhandlingen, kunde man følgerigtigt lade Lovudkastet indskrænke sig til at give Regler til Beskyttelse af Modregningsretten fra det Øjeblik, da Akkorden foreligger vedtaget. Naar man dog i Paragraffens andet Stykke har foreslaaet, at Fordringshaverens Udsigt til Modregning skal respekteres allerede fra den offentlige Akkordforhandlings Begyndelse, saa er det, fordi Fordringshaveren, som af den i § 1 Nr. 2 omtalte Fortegnelse over den akkordsøgendes Aktiver har set, eller i øvrigt ved, at denne har en Fordring paa ham, maaske lader sin Stilling under Akkordforhandlingen blive bestemt ved denne Omstændighed. Den akkordsøgende maa derfor ikke under Akkordforhandlingen borttransportere sin Fordring paa en saadan Maade, at vedkommende Skyldners Adgang til eventuelt ved Akkorden at erhverve Modregningsret derved udelukkes, medmindre Sikkerhed stilles ham for det Tab, han derved maatte komme til at lide, og Overtrædelsen af dette Forbud vil ifølge § 25 Nr. 3 have til Følge, at Akkorden ikke maa stadfæstes, medmindre naturligvis den til Modregning berettigede har fratrukket sin Ret.

For at sikre den modregningsberettigede imod, at Akkordanten efter opnaaet Akkord borttransporterer Haandskriftskrav, som Akkordanten maatte have paa ham, skal, naar den modregningsberettigede forlanger det, ved Akkordens Stadfæstelse de den akkordsøgende tilhørende Skylddokumenter forsynes med Skifterettens Paategning om, at Adgang til at forlange Modregning efter denne Paragraf forbeholdes, medmindre Sikkerhed stilles den til Modregning berettigede. Efterkommes denne Forskrift ikke, bliver Følgen efter § 25 Nr. 3 ligeledes den, at Akkorden ikke maa stadfæstes. — Veksler kunne dog ikke forsynes med Skifterettens Paategning om forbeholdt Adgang til Modregning, hvad ganske vilde forandre Veksels Karakter som saadan. Her bliver altsaa, i Mangel af mindelig Forening, kun Tale om Sikkerhedsstilling. Det kan i øvrigt bemærkes, at, selv om Vekslen forbliver paa Akkordantens Haand, efter at han har opnaaet Akkord, vil Vekselskyldneren under et af Akkordanten anlagt Vekselsøgsmaal